

Έκδοση
τῆς Κομμουνιστικῆς Θεωρίας καί Πολιτικῆς
Αὐγούστος '76

Λεωνίδα Κύρκου

ΤΟ ΚΚΕ ἔσωτερικοῦ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Γιά νά βγοῦμε ἀπό τήν κρίση
Γιά τή Δημοκρατική Ἀναγέννηση
καί τό Σοσιαλισμό

Αγαπητέ Πάνικο,
Είναι η στιγμή που δεν
μυνο κρύα.
πρεμενω τα κειμενα σου

ΔΩΡΕΑ
ΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΟΥ
ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Πικροδω

ΛΙΓΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ Ἑλλάδα ἀναζητᾶ τὸ δρόμο της καὶ τὴν προοπτικὴ της μέσα
στό σύγχρονο κόσμο. Ἐκατομμύρια Ἕλληνες καταλαβαίνουν, ὕστερα
μάλιστα ἀπ' τὴ φριχτὴ πείρα τῆς δικτατορίας, τὴν προδοσίαν τῆς Κύπρου
καὶ τὴς σημερινῆς ἀπειλῆς κατὰ τὴς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς
πατρίδος μας, πὼς κάτι πρέπει ν' ἀλλάξει ριζικὰ στὴν ἐθνικὴ μας πο-
ρεία. Πολλὰ καὶ βασικὰ εἶναι τὰ «κακῶς κείμενα» στὴν κοινωνία μας
— κι αὐτὸ τροφοδοτεῖ τὴ δυσαρέσκεια καὶ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἀλλαγὴ.
Ἡ οἰκονομία φορτωμένη κι' ἀπὸ ἓνα δυσβάστακτο βᾶρος ἀμυντικῶν
δαπανῶν τρίζει, οἱ ρυθμοὶ ἀνάπτυξης εἶναι πολὺ χαμηλοὶ — ἂν μάλιστα
συγκριθοῦν μ' ἐκείνους τῶν βορείων γειτόνων μας — οἱ ἀνισότητες
μεγαλώνουν. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν «συμμαχικῶν πλαισίων» ἔφτα-
σε σὲ πλήρες ὀδιέξοδο, ἀφοῦ πρῶτα ὀδήγησε τὴ χώρα μπροστὰ στὴν
ἀμερικανοτουρικὴ ἀπειλή. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ὀξύνονται μέσα
ἀπὸ μιά χρόνια ἀποτελμάτωση. Ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας καὶ συνθηκὲς
δουλειᾶς στὰ χαμηλότερα ἐπίπεδα τῆς Εὐρώπης. Ὑγεία, παιδεία, στέ-
γη, συγκοινωνίες, εἶναι στόχος μεγαλόστομων ἐπαγγελιῶν, πού συνο-
δεύονται ἀπὸ μικρότερες πραγματοποιήσεις καὶ ἀδιάκοπες ἀναβολές.
Ἡ νεαρὴ μεταδικτατορικὴ Δημοκρατία ἀποκτᾶ ὄλο καὶ περισσότερο τὰ
χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἰδιότυπου αὐταρχικοῦ καθεστῶτος, πού ἀναγο-
ρεύει σὲ πρώτη ἀρχὴ τὸ «νόμο καὶ τὴν τάξη» καὶ περιορίζει βαθμιαία
τὴς δημόσιες ἐλευθερίες, ζητώντας νὰ ἀναχαιτίσει τὴ δημιουργικὴ πρω-
τοβουλία τῶν μαζῶν καὶ ν' ἀποφύγει τὴς πιέσεις τῶν ἀγῶνων τους. Ἡ
ἄρχουσα τάξη, πού οἱ ὀρίζοντές της φτάνουν ὡς ἐκεῖ πού φτάνουν τὰ
συμφέροντά της, ἀποτυχαίνει ἀκόμα καὶ στὴν προσπάθεια νὰ ἀνανεώ-
σει καὶ νὰ συγχρονίσει τὴς μεθόδους τῆς κυριαρχίας της. Καὶ φυσικὰ
ἀρνεῖται — ἢ δὲν μπορεῖ — νὰ καταλάβει τὰ μηνύματα τοῦ καιροῦ μας.

Κι ὁμως ὁ κόσμος ἀλλάζει γοργὰ ὀλόγυρά μας· καὶ ἡ Ἑλλάδα
δὲ μένει — οὔτε θὰ μποροῦσε νὰ μείνει — ἔξω ἀπ' αὐτὸ τὸ χορὸ τῆς
ἐποχῆς μας. Ἡ Δύση δὲν εἶναι πιά τὸ ἀλλοτινὸ παντοδύναμο κέντρο
τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας. Εἶναι ἓνας κόσμος γερασμένος πού σπα-
ράσσεται ἀπ' τὴς ἐσωτερικῆς του ἀντιθέσεις· καὶ ἡ μόνη του ἐλπίδα γιὰ
ἀνανέωση, συνδέεται μὲ τὴν ἄνοδο στὴν ἐξουσία τῶν φρέσκων δυνα-
μεων πού χαράζουν τὴν προοπτικὴ τῆς σοσιαλιστικῆς ἀλλαγῆς. Οἱ ΗΠΑ,
τὸ προπύργιο τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, δίνουν — σὲ κλίμακα Ἱστορίας — μά-
χες ὀπισθοφυλακῆς. Ὁ παλιὸς ὑπέρμαχος τοῦ Φιλελευθερισμοῦ, ἔχει
γίνει τώρα ὁ χωροφύλακας τῶν Λαῶν καὶ συνδέεται μὲ ὅ,τι πιὸ ἀντιδρα-
στικὸ καὶ ἀποκρουστικὸ, πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ — ἀπ' τὸ βρώμικο πόλεμο
τοῦ Βιετνάμ, ὡς τὴς δικτατορίες τῆς χούντας τῆς Ἀθῆνας καὶ ἐκείνης
τῆς Χιλῆς.

Ἀλλὰ καὶ ὁ χώρος τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἔχει τὰ προβλήματά του.
Τὸ πλάσιμο τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας, μέσα ἀπὸ μιά μακρὰ περίοδο
παράλληλης ὑπαρξῆς μὲ τὸν καπιταλιστικὸν κόσμο, παρουσίασε φαινό-